

## POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie:

- 1) **T. W.** skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.
  - 2) **M. J.** skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.
- po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 3 czerwca 2022 r.  
na posiedzeniu bez udziału stron  
wniosków obrońców skazanych  
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w C.  
z dnia 12 października 2021 r., sygn. akt VII Ka [...]  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.  
z dnia 23 grudnia 2020 r., sygn. akt IV K [...]  
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

### **p o s t a n o w i ł**

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku  
wobec T. W. i M. J..**

### UZASADNIENIE

Obrońcy wyżej wymienionych skazanych w złożonych kasacjach wnieśli – w trybie art. 532 § 1 k.p.k. – o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 12 października 2021 r., sygn. akt VII Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 23 grudnia 2020 r., sygn. akt IV K [...].

W uzasadnieniu wniosku obrońca T. W. podniósł, że wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej względem skazanego, pociągnie dla niego oraz jego rodziny negatywne skutki, w tym też w sferze stanu zdrowia skazanego.

Obrońca odwołał się również do pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej swojego mandanta.

Obrońca M. J. złożony wniosek motywował stanem zdrowia skazanego, opisując przebieg jego leczenia w ostatnim czasie. Do kasacji dołączył kserokopię dokumentacji medycznej.

### **Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, określona w przepisie art. 532 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od wyrażonej w art. 9 § 1 k.k.w. zasady wszczynania postępowania wykonawczego bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że zastosowanie tego mechanizmu winno być uwarunkowane zaistnieniem szczególnych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. W tym aspekcie przede wszystkim należy mieć na uwadze rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną, już na etapie wstępnego badania sprawy, zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Pozwala to wówczas – wyjątkowo – odstąpić od respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18; z dnia 15 marca 2017 r., II KK 53/17).

Motywy złożonych w niniejszej sprawie wniosków nie wskazują na wystąpienie powyższych warunków. Sąd Najwyższy, dokonując wstępnej kontroli wniesionych kasacji oraz zapoznając się z wyrokami oraz uzasadnieniami orzeczeń sądów obu instancji, treścią apelacji i stanowiskiem prokuratora – nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych za oczywiście zasadne, co też rzutuje na merytoryczną ocenę przedmiotowego wniosku. Podkreślić jednak należy, że dokonana na tym etapie analiza złożonej kasacji nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Najwyższy, które to rozstrzygnięcie musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Same zaś dolegliwości, które stanowią naturalną konsekwencję izolacji penitencjarnej, nie mogą samodzielnie determinować zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., podobnie jak rysowana przez obrońcę T. W. pozytywna prognoza kryminologiczno-społeczna skazanego.

Jeśli natomiast sytuacja zdrowotna (co szczególnie dotyczy M. J.), osobista lub rodzinna skazanych stanowi przeciwskazanie do odbywania kary izolacyjnej, mogą oni ubiegać się o zastosowanie instrumentów przewidzianych w Kodeksie karnym wykonawczym. Warto przy tym zauważyć, że przywołany przez obrońcę T. Wiśniewskiego przepis art. 152 k.k.w. został uchylony z dniem 5 października 2019 r. (zob. Dz.U. z dnia 2019.09.04, poz. 1694).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[a.s.]